

DS. FOPPE OBERMAN
1912-2008

door Leo W.J. van Atten

In de overlijdensadvertentie werd het raak getypeerd: emeritus-predikant en woordkunstenaar. Deze bedienaar van het Woord had dan ook als weinig anderen de gave van het woord en dat is hem in zijn langjarige leven zowel binnen als buiten de kerk uitstekend van pas gekomen. ‘Hij wás het woord’, zoals zijn collega Albert van der Klaauw het tijdens de begrafenisdienst op 6 maart 2008 het in de Hillegondakerk formuleerde. Foppe Oberman stamde uit een bekend predikantengeslacht. Zowel zijn vader als zijn grootvader stonden in de ‘houten broek’, zoals het vroeger met verwijzing naar de kassel wel werd aangeduid. Zeker in de Rotterdamse kerkgeschiedenis heeft de naam een bekende klank, want Foppes vader was van 1920 tot zijn dood in 1924 hervormd predikant in deze stad. Ook hij had grote oratorische gaven; in het boek *Bekende Rotterdammers* werd over hem geschreven dat hij overvolle kerken trok en dat bij de rouwdienst de Laurenskerk te klein was om alle belangstellenden te bevatten. En ook bij de rouwdienst van zijn zoon, 84 jaar later in de Hillegondakerk in Hilleegersberg, was de belangstelling groot. Toen Foppe op 21 mei 1912 in Vlissingen

werd geboren, was zijn vader daar werkzaam als voorganger. In 1915 verhuisde het gezin naar Heemstede en in 1920 vestigde het zich in Rotterdam, waar ‘de pastorie aan de Scheepstimmermanslaan’ al snel een bekend begrip werd. De vroege dood van zijn vader –hij werd slechts veertig jaar– heeft op de toen twaalfjarige Foppe een onuitwisbare indruk gemaakt. In menig opzicht koesterde hij dezelfde belangstelling als zijn vader, tot uitdrukking komend in zijn grote voorliefde voor poëzie, zoals eerst thuis en later onder meer in het op Java zou blijken. Ook de theologie boeide hem sterk, zodat het niet meer dan logisch was dat hij aan de Leidse universiteit ging studeren. In het najaar van 1939 vertrok hij met zijn vrouw Elisabeth Oberman-De Bie naar Medan op Sumatra, waar de Protestantse Kerk in Nederlandsch-Indië een beroep op hem had uitgebracht. Hier leerde hij ook dominee Mak kennen, inderdaad, de vader van Geert, met wie hij persoonlijk bevriend raakte. Wie Geert Maks *De eeuw van mijn vader* heeft gelezen, heeft meteen een goede indruk van alle gebeurtenissen die Oberman in zijn lange leven heeft meegemaakt. In 1942 vluchtte Oberman met zijn vrouw en